

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

HERLOVIANEREN

MEDLEMSBLAD FOR HERLOVIANERSAMFUNDET

57. ÅRGANG

NUMMER 26

JUNI 1979

En vise om et ufestligt forår 1895

Genoptryk af gammel vise i anledning af det ualmindeligt festlige forår 1979. Se side 270.

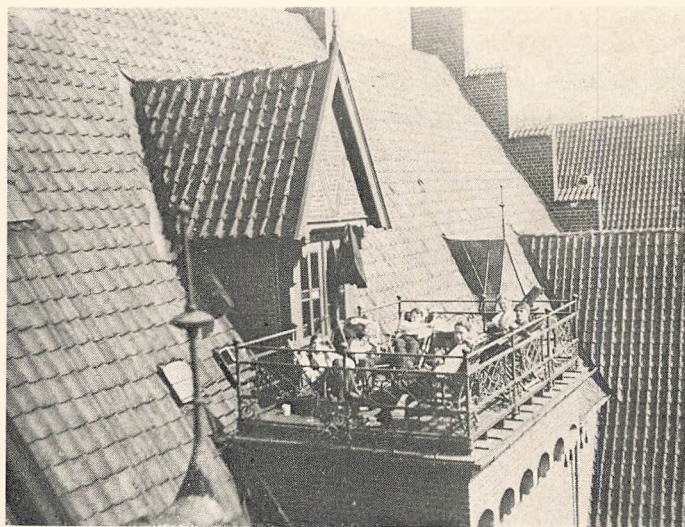
FRA BEGYNDELSEN af december 1894 til marts 1895 forefaldt der adskillige tilfælde af udpræget difteri blandt skolens disciple.

Fra den 21. marts til den 29. april hjemsendtes alle disciple undtagen 6. klasse og de endnu smittefarlige patienter, mens skolen blev desinficeret og kloakvæsenet blev ændret.

Alle fester i dette forår bortfaldt, hvilket inspirerede Aage Mørch til sammen med enkelte andre at forfatte følgende vise.

Aage Mørch blev student fra skolen tolv år forinden, i 1883. I 1889 blev han cand. mag. og adjunkt på Herlufsholm — altså seks år inden visen blev forfattet.

Visen skal sjunges til den bekendte tone af Visen om Malebrok, opgives det i »Visebog for Herlovianersamfundet«.

Eksamenslæsning foråret 1916.

*Det har været tørt med Fester
ingen Baller, ingen Gæster,
og for det har været Mester
den ækle Difteri.*

*Vi med Gru maa se tilbage
paa de Isoleringsdage,
værst det var dog for Carl Hage,¹⁾
for Kiærsing²⁾ og Sum-Sum.³⁾*

*Med de Stakler har man rodet,
saa man næste ej kan tro det,
ja, et Marsvin blev indpodet,
men det døde straks af Skræk.*

*Vores Fest for Herluf Trolle
uden Bal vi maatte holde,
og en tør Birgittebolle⁴⁾
var det eneste, vi fik.*

*Vi fik ingen Maskerade
eller Fastelavnsballade,
om vi fik lidt Chokolade,
det husker jeg ej mer.*

*Da vi skulle feriere,
maatte pænt vi repetere,
regne Opgaver med mere,
det var ej det bare Sjov.*

*Til St. Hans vi fik ej Baalet,
hvor vi før saa kønt har skraalet,
tvende Gange blev vi aalet,
og den tredie kanske med.*

*Nej! det er forbi med Festblus,
ingen Sjov og ingen Festrus!
det er næsten som et Pestbus!
det kære Herlufsholm.*

*Men det nytter ej at klage.
Lad os se, hvad staar tilbage
til vor Trøst! — Jo, Død og Plage!
een Fest endnu bestaar.*

Genvalgenes aften

DET BLEV genvalgenes aften, den 21. marts i Assurandørernes Hus. Ingen bevægelser fandt der sted, hverken blandt bestyrelsesmedlemmerne, revisionen eller decisionen (: decisor/decisorsuppleant).

Uden for sit manuskript indledte formanden, Kaj Dorph-Petersen, sin beretning med at fortælle om sin forundring/forventning, da han trådte ind i foyeren til Assurandørernes Hus og mødte en talstærk skare festklædte unge mennesker.

Var hans forudelse om, at en snes unge medlemmer en dag pludselig ville møde op og indvælge en helt ny bestyrelsesmajoritet pludselig blevet til virkelighed?

Men nej. Der var tale om et privat selskab, viste det sig, og ikke om nogen rask lille samfundsomvæltning.

Under punkt syv: Valg af bestyrelsesmedlemmer og andre embedsmænd genvalgtes da John Richter ('74), Klaus Aarup ('51), Mikkel Vass Sørensen ('70) og Lars Thuesen ('74). Enstemmigt.

Derefter genvalgtes Jørn Thomsen ('31) som revisor, og idet revisorsuppleanten skulle vælges, trådte den hidtidige, Philip la Cour ('75), på sekundet ind ad døren.

— Godaften, sagde han.

— Det var godt, du ikke var der under afstemningen om lovændringen lige før, så skulle jeg have delt tre op i sytten, sagde Jørgen Mazanti-Andersen.

— Er der andre forslag til revisorsuppleant?

Og Philip la Cour valgtes med akklamation.

Endelig genvalgtes decisor Leif Berg ('19) og decisorsuppleant Mogens Andreasen ('29), og formanden oplyste, at bestyrelsen, der i forvejen bestod af det efter lovene maximale antal medlemmer, havde vedtaget ikke at vælge suppleanter.

gm

*Trods de nævnte smaa Malører
vi endnu paa Skovtur kører;
den har ingen hæsliig Hører
dog kunnet fra os ta'.*

*Da paa Vejen vi i Melte⁵⁾
først opslog vore Telte,
eet Haab os huldt besjælte,
kan I gætte, hvad det var?*

*Vi haabed paa en Bajer
og lidt Hørrermed med Rejer,
men desværre — som vi plejer,
saa fik vi bare Aal.*

*Paa vor Vej til Tappernøje⁶⁾
var vi ved at bli' lidt sløje,
da vi pludselig fik Øje
paa Præstø Fjord, det hjalp!*

*O Maal for vore Drømme,
disse klare salte Strømme!
vi kom alle ud at svømme;
det var mare »kraftig sundt«.*

*Og nu sidder vi fornøjet
ved et Frokostbord fortøjet,
Appetitten er forhøjet,
og der vanker herlig Mad.*

Bestyrelsen

DEN NYE bestyrelse for Herlovianersamfundet konstituerede sig på et møde torsdag den 19. maj på nøjagtig samme måde, som i bestyrelsens foregående periode.

Kaj Dorph-Petersen er fortsat formand, Ernst Schaumburg-Müller er fortsat næstformand, Jan Trier er fortsat kasserer og Lars Thuesen er fortsat sekretær. Menige bestyrelsesmedlemmer er fortsat John Richter, Klaus Aarup og Mikkel Vass-Sørensen.

For så vidt angår næstformandsposten pointerede Ernst Schaumburg-Müller, at dette ville være hans sidste periode på denne post.

gm

*Her er rigelig Portionen,
den er bedre end hos Tønen;
ja, jeg tror, at selv Baron
ej bedre Frokost har.*

*Skønt vi ej har nogen Bolle
og har faa't Lov at solde,
lad os mindes Herluf Trolle
og ta' Birgitte med.*

*Og skaal for alle Hørrerne,
som i Dag er med, mens Spørene
staar hjemme, det er rørende!
Skal vi gi' dem et Hurra!*

*Sjette Klasse har sin Hyre —
de maa sidde nu og vjre,
skal vi gi' de arme Fyre
et taareknust Hurra?*

*Og før vi sammen pakke
vil vi oprigtigt takke
for Turen Rektor Bache;⁷⁾
vi er alle med paa den.*

*Men før vi slutter Listen
og før vi taber Gnisten,
lad os bede Organisten,
om vi maa faa en Sang!*

1) Carl Hage, dengang i 3. klasse, gik ud af 4. klasse.

2) C. Vilhelm Kiersing, dengang i 4. klasse, gik ud samme år.

3) Sum-Sum = Georg Sparre Ulrich, dengang i 3. klasse, dim. 1899.

4) Birgitteboller, om hvilke noterne siger: »Enhver husker disse med sparsomt Sukker bestrøede Boller.«

5) Melte ligger mellem Næstved og Præstø.

6) Tappernøje ved Præstø Fjord.

7) Bache, professor O. F. Bache, rektor fra 1892.

Engangskontingentet vedtaget

DER ER NU mulighed for at erhverve sig et livsvarigt medlemskab af Herlovi-
anersamfundet, og når disse linier læses,
har Samfundet formentlig allerede fået
sit første livsvarige medlem: Klaus
Aarup ('51), der som medlem af besty-
relsen har arbejdet energisk med lov-
ændringens udformning.

Man tager sin alder og trækker to
trediedele fra. Den sidste trediedel træk-
ker man fra tallet 30. Det tal, man så
får, gangen man med det til enhver tid
gældende årskontingent, p.t. 100 kr. Hvis
det skulle knibe for en enkelt sproglig
student, vil kassereren med glæde være
behjælpelig med fastsættelse af beløbet
og vejlede med dets indbetaling.

Lovændringens vedtagelse var ellers
bestrøet med forhindringer.

Forud for generalforsamlingen blev
det opdaget, at den udsendte dagsorden
for mødet var forkert, og at der i hvert
fald skulle stå et punkt, der hed »Lov-
ændring jvf. Herlovianeren pag. 245«,
hvis noget som helst skulle besluttes på
den generalforsamling i den anledning.

Det blev lovmæssigt korrekt klaret ved
at indrykke en annonce i Berlingske Ti-
dende med dette punkt på dagsordenen.

Men på selve generalforsamlingen
skulle der være mødt mindst en ottende-
del af medlemmerne frem, hvis lovæn-
dringen skulle være blevet vedtaget på
stedet.

Aftenens dirigent, Jørgen Mazanti-And-
ersen ('45), indledte med at bekende
sine kvaler: Ved generalforsamlingens
begyndelse var der mødt 15 medlemmer
frem. To trediedele heraf var det så nemt
at regne ud. Men så var også samfundets
revisor, Jørn Thomsen ('31), ankommet,
og det komplicerede jo afstemningen en
smule.

Hvortil bestyrelsesmedlem John Rich-
ter ('47) bemærkede, at det var sikkert
ikke noget problem, for hvis man gik
listen af kontingent-restanter igennem,
fandt man nok formandens navn blandt
dem, hvorefter han ville kunne slettes
som medlem.

Herefter redegjorde Klaus Aarup for
lovændringens realiteter. Næmlig at kas-

sereren vil kunne klappe i sine små
hænder, hver gang der melder sig endnu
et engangsmedlem, som han udtrykte det.
Forrentningen af et engangskontingent
vil til enhver tid overstige det ordinære
kontingents størrelse, og overskuddet vil
blive stående på engangskontingent-kon-
toen.

Kun en indsigelse var der indkommet,
næmlig en usikkerhed overfor hvorvidt
man, kort tid efter at have betalt sit en-
gangskontingent, ved en ny lovændring
kunne blive tvunget til atter at betale
årligt kontingent. En risiko, man imid-
lertid simpelthen må gøre op med sig
selv, om man vil løbe, sagde Klaus
Aarup.

— Vil der blive skriftlig afstemning,
spurgte Torben V. Klein (R'35). Og
mens Jørgen Mazanti-Andersen tøvede et
øjeblik, indskød Klaus Aarup:

— Ja, jeg har mit check-hefte med,
hvis der er nogen, der vil have en sed-
del...

Afstemningen blev foretaget ved
håndoprækning. *gm*

Kassererens bemærkninger til årsregnskabet 1978

*P. gr. af kassererens bortrejse oplæst af
Klaus Aarup på generalforsamlingen.*

JEG HAR IKKE mange bemærkninger
at knytte til årsregnskabet, der synes at
tale for sig selv. Hvis formålet var at
fremvise størst muligt overskud, er regn-
skabet pænt, idet der er et overskud på
godt 16.500 kr., som skyldes lidt større
indtægter end budgetteret, men navnlig
noget mindre udgifter på alle poster.

Årsagen hertil er dels, at de alminde-
lige prisstigninger i 1978 har været be-
skedne og langt lavere end forventet,
hvilket navnlig giver sig udslag i udgif-

terne til Herlovianeren og festerne. Der-
næst må det konstateres, at bestyrelsens
generøsitet har været begrænset i 1978,
samt at administrationen er ved at blive
effektiviseret.

Status bærer også præg af overskuddet
og viser en betydelig likviditet for sam-
fundet, som dog skal ses i lyset af, at
såvel Trollefest som generalforsamling
likviditetsmæssigt skal finansieres af dis-
se beløb.

Regnskabet giver ikke anledning til at
foreslå ændringer i kontingentet for
1979, forudsat at nuværende aktivitets-
niveau fastholdes.

Vedrørende legatregnskaberne skal be-
mærkes, at ca. 1/3 af indtægterne er an-
vendt til opsparing, hvilket er lidt mere
end det forekommer rimeligt, og der vil
i år blive uddelt studielegater for 15.000
kr., således at opsparingen reduceres til
7.000 kr. Opsparingen sammenholdt med
den foretagne omplacering af legatmid-
lerne har sat os i stand til i de senere år
at kunne prisregulere studielegaterne no-
genlunde rimeligt.

Herudover har jeg ikke særlige be-
mærkninger med hensyn til regnskabet.
Budgettet taler for sig selv.

Jan Trier.

Formandens beretning på Herlovianersamfundets generalforsamling 21. marts 1979

Af Kaj Dorph-Petersen

DET ER en god, gammel og ganske naturlig skik at indlede denne beretning med at mindes de medlemmer af Herlovianersamfundet, som er døde siden sidste generalforsamling.

Fhv. amtsforvalter Tage Brammer — 1918.

Landsretssagfører Otto Brandt — 1909.
Fhv. civildommer Hjalmar Ringberg — 1908.

Civiløkonom Niels Jørgen Ledertoug — 1951.

Fhv. ambassadør Vincens Steensen-Leth — 1914.

James McDougal — 1937.

Dyrlæge Hans Christian Hovmand — 1929.

Sognepræst Erik Balslev — 1924.

Direktør Hans Emil Klein — 1917.

Pastor emeritus Svend Ewaldsen — 1904.

Jeg vil bede de tilstedeværende om — stående — at mindes vore døde kammerater.

57 medlemmer har meldt sig ud eller er slettet . . .

Herlovianersamfundet har nu pr. midten af marts 1979 807 medlemmer. Det er en tilbagegang på 24 siden i fjor på samme tid — og den tilbagegang er opstået på føldende måde: 57 medlemmer har meldt sig ud eller er slettet på grund

af kontingentrestance. 11 er døde — det er ialt en fragang på 68. Her over for står en tilgang — af nye- eller genindmeldte på 44.

En sådan tilbagegang i medlemstallet på 24 i denne periode — og en tilsvarende tilbagegang på 23 i forrige periode — giver naturligvis bestyrelsen noget at gruble over. Og det har vi gjort med sammenbidt energi. Resultatet er det forslag til vedtægtsændringer, som vi senere skal drøfte. Ændringerne går ud på, at samfundet genindfører en alternativ form for kontingentindbetaling — nemlig et engangsbeløb, så man helt automatisk undgår risikoen for at blive slettet som restant. Men, som sagt, det forslag skal vi have til debat senere på aftenen.

Jeg vil for øvrigt godt endnu en gang sige til alle, der er gået ud af samfundet på grund af kontingentrestance eller af anden grund: Meld jer ind igen — I vil blive varmt og godt modtaget — ret som evangeliets fortabte søn — og I vil ikke blive pålignet kontingent for perioden før jeres nye indmeldelse — uanset hvor meget I måtte skyldte. Blandt andet er dette en iøjnefaldende fordel ved at have en cand. theol. som formand.

Vore 807 medlemmer har fået tilbudt — og et meget stort antal har efterkommet tilbudet — først om den muntre rusfest på Øresund.

Vi bogstavelig talt besatte en af sundets største rutebåde og sang og trallede os frem og tilbage og tur og retur fra Tuborg til Landskrona — igen uden at anrette synderlig skade på søens karske folks nervesystem eller deres skudes ap-tering.

Hvert år må jeg udtrykke bekymring for, at de stadig større afgangsårgange

fra Herlufsholm skal give disse bredbovede Scarlett-skibe slagside, men hidtil er vi da kommet fint gennem strabadserne — og det lader sig vel ordne nok en gang til september i år.

Prisen kan måske synes pebret . . .

Trollefesten her i Assurandørernes Hus blev holdt lørdag den 13. januar. Både skolens rektor og hans hustru samt det nye forstanderpar var inviteret, men festivitats på skolen hindrede dem i at komme.

Trolletalen holdt chefredaktør Bent Thorndal med vanlig elegance. Gæster var jubilerer fra årgangene 18 og 28.

Under Trollefesten havde jeg fornøjelsen af at udnævne redaktør Sven Tito Achen, '40, til æresmedlem af Herlovianersamfundet — som tak for hans altid veloplagte, årelange indsats for god kommunikation blandt herlovianere.

Atter i år var der storstilet god stemning over festen — og det er bestyrelsens opfattelse, at både de ældre og de yngre fornøjede sig.

Til medlemmer, der ikke har for vane at gå til fest i Herlovianersamfundet, vil jeg lige indskyde: prøv det en gang — prisen kan måske synes pebret, men husk: den omfatter en fornem middag med vine ad libitum plus natmad og dans i festtøj blandt gamle skolekammerater.

En ikke mindre vigtig aktivitet for samfundet er medlemsbladet Herlovianeren. Her har vi været ude at skøjte på den tynde is i året, der gik. Achen, bladets utrættelige redaktør, var kørt træet — Mikkel Vass Sørensen ligeså — og ingen syntes særlig interesseret i at tage over.

Til sidst måtte vi affyre en dødsvarsel for bladet i dets egne spalter — Herlovianeren måtte gå ind, hvis en ny redaktør ikke meldte sig. Heldigvis virkede denne hårhændede form for hvervning. Journalist Gregers Alling Møller, '72, meldte sig under fanerne — og havde sin debut som redaktør med det blad, der kom nu i begyndelsen af marts. Jeg vil godt her sige ham en stor tak, fordi han har påtaget sig hvervet — og en varm anerkendelse af, så godt han har løst opgaven med at lave det første nummer.

Ligeledes en tak til Henrik Bahn Petersen, '72, der har påtaget sig at passe personalia-stoffet.

Det er bestemt ikke den mindst væsentlige del af herlovianernes kommunikations-system, og vi er godt tilfredse med at vide det i kyndige hænder.

Måske testamentarisk at betænke Herlovianersamfundet . . .

En tredje aktivitet i Herlovianersamfundet er uddelingen af de årlige legatportioner — dels til studerende — dels til enker efter herlovianere. Af regnskaberne i det sidst udkomne nummer af Herlovianeren fremgår det, hvor store beløb vi igen i år har kunnet disponere over — og efterhånden som det økonomiske net strammes mere og mere her i landet, vokser betydningen af disse midler. Jeg vil godt her i beretningen atter en gang rette en varm tak til de herlovianere, der i sin tid har skænket de pengesummer, som så mange i dag nyder godt af — og naturligvis i samme åndedræt opfordre alle, der har mulighed for det, til måske testamentarisk at betænke Herlovianersamfundets legater — eller sågar oprette et nyt med samme formål. Et godt fortilfælde vil Klaus Årup berette om senere på aftenen — nemlig fabrikant Knud Lindbergs store gave til Herlufsholm-Fonden.

Om bestyrelsens arbejde i det forgangne år kan jeg meddele, at vi behørigt hyldede forhenværende rektor Poul Kierkegaard i anledning af hans 70 års dag — at vi ligeledes takkede den nu afgædede forstander Jens Just Jermiin for virkelig godt samarbejde i hans forstanderperiode — og at vi hilste den nye forstander, hofjærgermester Aage Wolff-Sneedorff — '39 — varmt velkommen ved hans tiltræden den 1. januar. Det er atter en gang en prægtig gammel herlovianer, vi har fået som forstander for skolen, og jeg har fået hans fuldtroende tilsagn om, at han af hjertet ønsker et godt samarbejde med Herlovianersamfundet.

Om de følgende punkter på dagsordenen i dag kan jeg sige, at kassereren, Jan Trier, desværre ikke har kunnet være til stede i aften på grund af en ferierejse til udlandet. Hans beretning vil blive oplæst af Klaus Aarup, der også på eventuel anfordring vil kunne besvare spørgsmål. Punkt 4 — godkendelse af budgettet for næste år — og punkt 5 — fastsættelse af medlemskontingent — vil Klaus ligeledes gøre rede for. Punkt 6, der i Herlovianeren fejlagtigt er beskrevet som »Valg af formand«, men i virkeligheden er: »Forslag til vedtægtsændring — jævnfør Herlovianeren nr. 24, side 245«, vil Klaus Aarup ligeledes fremlægge.

Selvom to af os skulle falde fra af udmattelse i årets løb . . .

Angående punkt 7 kan jeg sige, at fire bestyrelsesmedlemmer er på valg — og at de alle er villige til at modtage genvalg. Det er: John Richter, '47, Klaus Aarup, '51, Mikkel Vass Sørensen, '70, og Lars Thuesen, '74.

Vi har ikke i sinde at vælge suppleanter til bestyrelsen i år. Det hænger sammen med, at bestyrelsen ifølge vedtægterne kan bestå af fra 5 til 7 medlemmer

— og da vi er 7 nu, vil vi vedblive med at kunne fungere legalt, selv om to af os skulle falde fra af udmattelse i årets løb.

Derimod skal der vælges en revisor — og her indstiller bestyrelsen landsretssagfører Jørn Thomsen til genvalg — og takker ham samtidig for hans arbejde med regnskaberne.

Så skal vi igen have valgt en decisor — og her indstiller vi på ny direktør Leif Berg — og som hans suppleant professor Mogens Andreassen.

Under det sidste punkt — eventuelt — vil Torben Klein redegøre for et projekt om at afholde en gammel-herlovianer-fest på Herlufsholm dagen før Kristi Himmelfartsdag i år. Det vil givetvis sætte ekstra kolorit på Fik Fak turneringen, hvis en række af deltagerne kommer direkte fra Susåen iført smoking og deslige. Kleins projekt går i korthed ud på at skaffe mulighed for, at gammel-herlovianere med ledsager kan genopleve et Trollebal på skolen — og Herlovianersamfundet har så absolut i sinde at lægge navn og rygte til denne sag.

Det var så min beretning om tildragelserne i Herlovianersamfundet siden sidste generalforsamling.

Redaktion:

Journalist Gregers Alling Møller ('72)
Kastaniens Kvarter 42
2990 Nivå
(03) 24 31 94

Personalia:

Cand. polit. Henrik Bahn Petersen ('72)
Solvej 8, 1. venstre
3400 Hillerød

Tryk:

Dagbladets Bogtrykkeri
Torvet 10, 4600 Køge

Thorndahls trolletale om det fremtidige Herlufsholm

VED ÅRETS Trolle-fest i Assurandørernes Hus i København holdt Bent Thorndahl ('47) Trolletalen.

Han genopfriskede småtræk om Herluf Trolle og Birgitte Gøye og mindedes sin egen tid på Herlufsholm, hvor han slap hæderligt igennem med elendige karakterer i sine matematisk-fysiske hovedfag og pæne tal på de humanistiske områder. »Jeg fik en helt forkert studentereksamen, men har da heller aldrig haft brug for at præsentere den.«

Han fortalte om de første dansktrykte nyhedsblade omkring Herluf Trolles tid og gengav en del af indholdet for at give indblik i noget af det, man talte om for de godt fire hundrede år siden.

Det første nyhedsblad på dansk handlede om rædslerne over en græshoppesværms hærgen i Sydtykland.

Andre flyveblade var af mystisk indhold — for eksempel de såkaldte komettidender. Ud fra kometers færds spæede forfatterne om ulykker, der skulle overgå folket, og som kun kunne afhjælpes ved, at det danske folk hengav sig til Herren.

Thorndahl følte derefter en vis forpligtelse til at redegøre nærmere for nogle tanker om fremtiden, som han allerede

en gang havde formastet sig til at fremsætte på tryk, nemlig her i Herlovianeren.

— Vi har, sagde Thorndahl, — lige haft et forstanderskifte, så der er intet pres, og jeg kan derfor efter min egen mening godt tillade mig at stikke næsen frem igen.

— Jeg kan nemlig forestille mig, sagde han, — at dersom skolen skal fortsætte med at give den allerbedste undervisning, også i de kommende århundreder, må der nok ske en yderligere tilpasning, ikke alene af undervisning og skoleliv, men også af styreform.

— Jeg forestiller mig, at det er muligt at opbygge et system, hvorefter flere inddrages i skolens daglige liv. Det kræver selvfølgelig en ændring af fundatsen, men det kan vel også lade sig gøre, omend det ikke er noget, men haster med at gennemføre.

— Man kunne efter min opfattelse opbygge en slags repræsentantskab med repræsentanter for forældrene, for eleverne selv, for tidligere elever — formentlig repræsenteret ved Herlovianersamfundet — for lærerne, måske en fra undervisningsministeriet, måske et par fra det lokale samfund.

— Dette repræsentantskab kunne af sin midte vælge en bestyrelse for skolen, og denne bestyrelse skulle så vælge en formand, nemlig forstanderen. Denne skulle naturligvis vælges på tid, måske fire år ad gangen med mulighed for genvalg én gang og aldersgrænse svarende til samfundets almindelige.

— Skolens daglige ledelse — rektor og direktør — skal være ansvarlige over for bestyrelsen og dennes formand, hvad angår skolens drift, mens rektor selvfølgelig også har et lovbestemt ansvar over for andre organer, præcist som nu, fortsatte Thorndahl.

Han troede, at man på denne måde kunne få mange interesser til at være med til at bære skolen videre gennem de kommende generationer. Han lagde vægt på, at skolen bevares som en privat skole, men det stiller stadig flere krav.

Han sagde, at han også er med i andre foretagender, som både har en ideel og en økonomisk målsætning — den økonomiske til at bære den ideelle. Og her er man stærkt optaget af at finde former for fremtiden. Traditioner er gode, når de bærer, ikke når de bremser.

Årtiets fest på Herlufsholm

NÅR DETTE NUMMER af Herlovianeren udkommer, har Samfundet for godt en uge siden afholdt vel nok dette årtis mest markante fest: En rigtig skolefest på Herlufsholm med spisning i spisesalen og efterfølgende dans i festsalen.

Og inden festlighederne inden døre er der blevet planlagt en efterfølger for Store Pil på dens nu ryddede gamle voksested. Begge dele begivenheder, der vil få en tilbørlig dækning i Herlovianerens septembernummer.

Initiativet til festen er blevet taget af Torven V. Klein (R'32), der på generalforsamlingen fortalte om, hvordan Guf efter at have fået forelagt planerne uden tøven greb sin kalender, slog op på maj måned og sagde: »Så skal det være på Skolens fødselsdag den 23. maj.«

Siden kunne Guf yderligere tilsige arrangementer tolv duple i galla foruden mange praktiske gøremål i forbindelse med festen, som han beredvilligt har påtaget sig.

Først i arrangementets slutfase er Herlovianersamfundet blevet koblet ind for at garantere for økonomien og fastlægge festens forløb.

Prisen blev fastsat til 150,- kr. pr. deltager, en pris som yderligere blev nedsat for de otte yngste årgange med 50 kr. for samfundets regning.

gm

Drømmen om den ædle ridder

Christian Brøndum ('72), journalist ved Næstved Tidende, var i januar i år et smut ude på Skolen i anledning af et klubmesterskab i Næstved Fægteklub.

Om fægteklubbens virke på Skolen skriver han:

Et sælsomt syn: Poder på 10–12 år, iført drabelige fægtekostumer og masker, med fleuretter, der virker alt for store, i klassisk fægte-positur. Stillingen udtrykker koncentration — så udføres en traditionel hilsen med våbnet. Derefter: Angreb, modangreb, dans på tærerne — et stik, og et point er hjemme.

Sådan er sceneriet, når de unge diple på Herlufsholm træner den ædle fægtekunst. Det sker to gange ugentlig i »gallen«, under kyndig vejledning af major Frank Engsbye, der har beklædt trænerjobbet i henvend en snes år. Hans motiv er ligetil: Kærlighed til sporten, og den fornøjelse det er at se diplene udvikle reaktions- og koordineringsevnen. Fart

og styrke er nøgleord, når det gælder denne idræt.

Diple, der starter træningen allerede fra 6. klasse, har store chancer for at ud-

vikle talentet. Men det kræver tålmodighed — for statistikken viser, at højdepunktet i den sportslige karriere i denne sport nås sidst i tyverne herhjemme.

Den ædle kunst, der nok også trækker diplene grundet indflydelse af »De tre musketerer«, udøves under Næstved Fægteklubs regi. Klubben har overvægt af herlovianere, og derfor foregår hovedparten af træningen da også på Herlufsholm.

Når drømmen om den ædle ridder skal virkeliggøres, kræver det hård træning. Den er mange herlovianere imidlertid villig til at ofre. Træningen under major Frank Engsbyes ledelse sker i Næstved Fægteklubs regi men finder sted på Herlufsholm, hvor foreningen rekrutterer de fleste af sine medlemmer.

Herluf Trolles drenge

Af Ada Hensel og P. Falk Rønne fra Ota-Bogserien »Fortællinger fra danske herregårde, slotte og klostre«.

»NU BLIVER DU HER, så længe vi er borte. Din mad vil Hans Husfoged bringe dig, jeg giver ham nøglen til døren. Og så læser du flittigt i din bog.«

Det var herren til Herlufsholm, rigets admiral, Herluf Trolle, der talte, og drengen, han talte til, lyttede i alt fald tilsyneladende med ærbødhed til hans ord.

»Du, Ivar Lykke, og Viffert Urne har begge forvoldt mig store bekymringer, men jeg ved godt, at de er dig, der finder på skarnsstregerne, selv om Viffert ivrigt følger dig. Og du må lære at gøre, hvad der bliver dig befalet.« Med disse ord gik Herluf Trolle og låste døren udvendig, og lidt efter steg han og hans hustru, Birgitte Gøje, til hest nede i Herlufsholm gamle klostergård. De agtede at aflægge et besøg på den nærliggende herregård Gaunø.

Da de havde redet et stykke, og de to tjenere, som fulgte dem, var et passende stykke bagved dem, begyndte Herluf at tale om sine beymringer med hensyn til de to drenge.

De var begge af adelig slægt, og deres højeste ønske var, at de måtte følge admiralen på hans næste togt, da begges hu stod til søen.

Deres fædre var enige med dem i, at hvis de kunne oplæres til gode skibs-officerer, ville de på den måde tjene deres fædreland vel, og nogen bedre læreremester end Herluf Trolle kunne de aldrig få.

Han var da også gået ind på at tage dem med. Man skulle begynde tidligt

på søværnet, hvis man ville lære det grundigt. Men før han tog dem med ud, ville han lære dem nøjere at kende, og det var da blevet ordnet således, at de en tid skulle bo hos Herluf Trolle på Herlufsholm.

Han og fru Birgitte var barnløse, og de så gerne ungdom omkring sig. Herluf, der var en lærd mand, læste selv med drengene, og de fik undervisning både i boglig lærdom og i våbenfærdighed.

»De har begge to hjertet på rette sted«, sagde Herluf, »men de er ikke til at styre. Hver for sig kunne det gå an, men sammen er de værre end to utilredne heste.«

»Du må have tålmodighed, Herluf,« svarede fru Birgitte, »jeg indrømmer, at de er nogle viltre krabater, men i bunden er de gode og ædeltsindede, det er jeg overbevist om.«

»Jeg også,« blev Herluf ved, »men de må dog lære at lyde. Nu til morgen for eksempel, da vi skulle til at læse latin, var de ingen steder at finde. Jeg ventede længe forgæves, skønt jeg ofte nok har advaret dem mod at komme forsent. Da jeg så søgte efter dem, fandt jeg dem nede i buegangen i vildt slagsmål. Hvad de var kommet op at nappes om, ved jeg ikke, men nu sidder de i hvert fald i hver sit kammer og kukkelurer, til vi kommer hjem. De har godt af en smule stuearrest, og deres kamre ligger heldigvis langt fra hinanden. Desuden er dørene låsede, så de kan da ikke komme i totterne på hinanden igen.«

»Er du så vis på det«, lo fru Birgitte.

Oppe i sit kammer sad Ivar Lykke. Tilsyneladende læste han flittigt i sin bog. Men næppe havde han hørt hestene trave ud gennem klosterporten, før han sprang op og begyndte sine forberedelser til at slippe ud.

For naturligvis var det ikke hans hensigt at blive siddende her. Viffert havde jo udfordret ham i morges. De havde så ofte været oppe at slås, og Ivar havde sejret. Men nu havde Viffert udfordret ham på kårde, til en kamp sådan som det sømmer sig ægte adelsmænd, og Viffert havde kaldt ham fejsk og æreløs, hvis han ikke modtog udfordringen.

Midt i det hele var så Herluf Trolle kommet, men naturligvis ville han modtage udfordringen, det manglede bare. Og nu da Herluf og Birgitte var borte, kunne det sagtens lade sig gøre.

Ivars kammer lå i andet stokværk i den gamle klosterbygning, og han havde før listet sig ud af vinduet. Omhyggeligt skjult i en krog lå et reb. Han lyttede og kiggede ud af vinduet, der vendte ud mod Susåen.

Nej, der var ingen i nærheden og der kom sikkert heller ingen på denne tid af dagen. Hurtigt fæstnede han rebet til vinduesposten og klatrede ned med en behændighed, der viste, at den vej havde han været før.

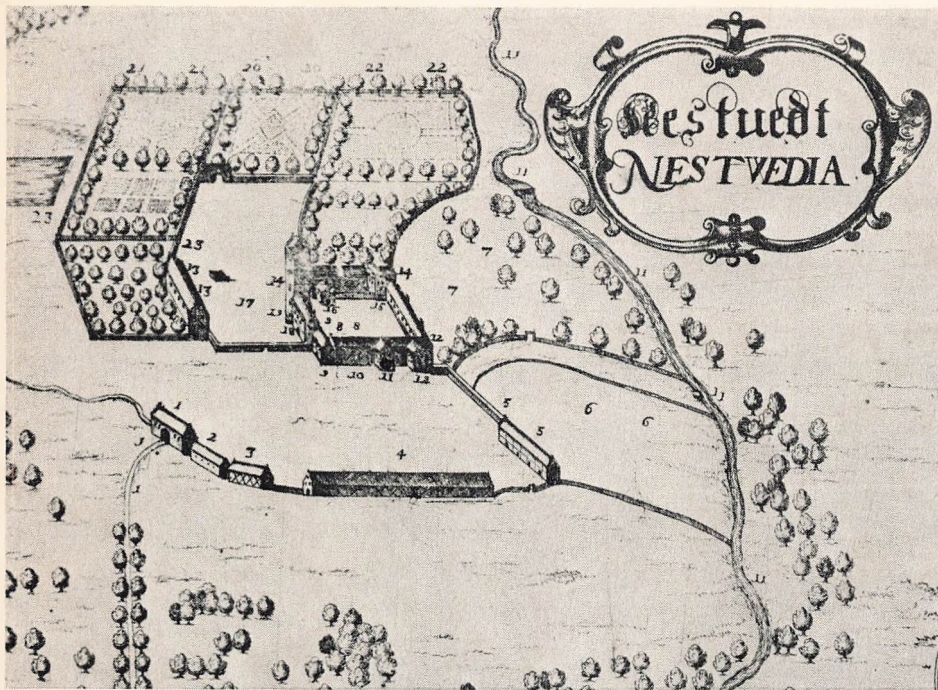
Næppe var han nede, før Viffert kom listende om hjørnet. Hans kammer lå mod syd, men han havde let ved at komme ud, for han kunne lige klatre ned ad den solide blytagrende.

»Nå, du kom alligevel«, sagde han.

»Det manglede bare«, svarede Ivar stolt.

Så listede de forsigtigt ind i den gamle klosterbuegang og åbnede til den hvælvede fægtesal. Skjult i bunden af et skab gemte de to kårder, som de i al hemmelighed havde slebet skarpe, uden at fægtemesteren havde opdaget det. Nu tog de hver sin og pilede så afsted ned til Susåen, over den smalle træbro og ind i skoven på den anden side åen.

Da de nåede en lysning i skoven,

standsede de. Her skulle kampen foregå. De stillede sig an i den stilling, som fægtemesteren havde lært dem, og så gik det løs.

Når det gjaldt en kamp på næver, var Ivar den overlegne, men i kårdefægtning var Viffert den bedste. Inden længe havde han da også givet Ivar flere gode svip, men gøre ham virkelig skade var absolut ikke hans hensigt. Han blev derfor alvorligt forskrækket, da han pludselig så, at Ivars ene arm var med blod.

»Holdt, du er såret«, råbte han.

»Det betyder ingenting«, svarede Ivar, »lad os bare fortsætte.«

»Vist ikke«, indvendte Viffert, »hold nu op og lad mig forbinde dig.«

Det gjorde virkelig ondt i armen, så Ivar gav efter. Det viste sig da også at være en ret betydelig flænge, og i en fart rev Viffert et stykke af sin skjorte og forbandt såret.

Så begav de to drenge sig på hjemvejen. Kampen var forbi og dermed også uvenskabet. Nu var de igen de bedste venner af verden.

Men da de nåede den lille dør ind til buegangen, ventede der dem en ubehagelig overraskelse, for dér stod Herluf Trolle.

Han og fru Birgitte var ikke nået længere end til Næstved, før de mødte en kongelig rytter, der kom fra København med brev til Herluf Trolle om, at Kongen havde befalet, at flåden skulle løbe ud snarest mulig, og at admiralen derfor straks skulle komme til København.

De var derfor vendt tilbage til Herlufsholm for at træffe de fornødne rejseforberedelser, og nu stod Herluf foran drengene.

Han var meget vred, og det blev ikke bedre, da han så de skarptslebne kårder og Ivars forbundne arm.

»I har været ulydige endnu en gang«, sagde han, »og jeg vil derfor ikke have jer med på mit skib. I morgen drager jeg til København, men I bliver her. Gå så op til fru Birgitte og få den arm forbundet.«

Allerede næste dag forlod Herluf Trolle Herlufsholm og red til København med et stort følge.

Drengene blev hos fru Birgitte men ikke ret længe, for allerede samme aften var både de og deres heste forsvundne.

Den danske flåde havde længe været under udrustning. Nu var den færdig og bemanded, og Herluf Trolle hejste da sit flag på det stolte skib »Fortuna«. Endnu

varede det nogle dage, før flåden stod ud, og i den tid modtog Herluf besked fra sin hustru om, at de to drenge var løbet væk, ingen vidste hvorhen.

Det bekymrede Herluf Trolle meget, men nu var der ikke tid til at tage sig af den sag. Og så lettede da flåden og stod ned i Østersøen.

En dags tid efter kom den gamle Niels Bådsmænd op på skansen til admiralen. Han havde de to drenge med og holdt dem fast med et kraftigt tag i nakken.

»Disse to knægte har jeg fundet nede i lasten, strenge herre«, sagde han, »hvad befaler I, at jeg skal gøre med dem?«

Herluf Trolle så både vredt og bedrøvet på drengene.

»Nå, så I har listet jer ombord. Jeg vil ikke engang spørge, hvordan I har båret jer ad, men I skal vide, at I har voldt fru Birgitte stor sorg og bekymring, og det har hun ikke fortjent af jer.«

Både Ivar og Viffert hang med hovedet. Det havde de slet ikke tænkt på, og det gjorde dem virkelig bedrøvet. Desuden var de medtagne af sult og opholdet nede i den mørke last.

Herluf fik medlidenhed med dem, men det gik ikke an at vise det.

»Ja, da I nu er kommet om bord, og vi ikke har tid til at sætte jer i land, må I altså blive. Men på skansen vil jeg ikke have jer. Tag dem med forud, Niels, og lad dem tjene som skibsdrenge og sørg for, at de lystrer.«

Det blev en drøj tur for de to adelsdrenge, og Niels Bådsmænd lagde ikke fingrene imellem. Men de lystrede uden at kny. De var til søs, og det var for dem hovedsagen.

»Hvordan går det med dem«, spurgte Herluf Trolle en dag Niels Bådsmænd.

»Det er de raskeste knægte, jeg har haft under min kommando«, svarede bådsmænd, »de ryger til tops som katte og lystrer som en prik.«

Herluf Trolle smilede tilfreds. Det lod nok til, at drengene var kommet på deres rette hylde.

Da flåden havde passeret Bornholm, blev den overfaldet af en heftig storm

med torden og lyn. Hver mand var på sin post for at møde den truende fare.

»Nu gælder det mere end nogensinde, at enhver gør sin pligt«, sagde Herluf Trolle, og det kunne i sandhed gøres nødvendigt, for vejret var så voldsomt og bølgerne så høje, at skibet kun med nød og næppe kunne styres.

Der var ikke andet at gøre end at lade stå til for stormen og håbe på, at ingen af kanonerne slog sig løse og lavede hærværk ombord.

Det var sort som i den dybeste nat omkring dem, kun de blændende lyn gjorde i øjeblikke alting lyst. Og pludselig kom der et lyn voldsommere end de andre og i samme nu et drønende tordenkrald. Så var det, som alting blev ganske stille, og skibet ligefrem dirrede. Hele mandskabet var en kort stund næsten bedøvet, og nogle enkelte af dem faldt om på dækket.

»Ild«, råbte en svag, rystende stemme, »lynet er sæt ned!«

Det var rigtigt. Lynet havde ramt, og det brændte allerede ret kraftigt i skibets træværk, og det værste var, at det var

ikke langt fra krudtkammeret. Alligevel var der ingen af sømændene, der straks greb ind, de var endnu halvt bedøvede. Den første, der kom til sig selv, var Herluf Trolle.

»Skynd jer, folkens, ellers springer skibet i luften«, råbte han.

I det samme så han to små skikkelser, der kom farende med tæpper, de havde hevet af køjerne og dyppet i vand. Disse tæpper kastede de nu over ilden og dæmpede derved i yderste øjeblik dens magt.

»Udmærket, — sådan skal det være. Skynd jer, folkens, kom med våde tæpper, så skal vi nok få bugt med ilden«, råbte Herluf Trolle.

Da faren var overstået, kaldte Herluf Trolle drengene op på skansen.

»Hvem af jer fandt på det med de våde tæpper?« spurgte han.

»Det var vi lige gode om«, svarede Ivar, som altid var rappest til svar.

»Godt«, smilede Herluf Trolle, »I har nu vist jer lydige mod både Niels Bådsmænd og særligt mod min befaling om, at hver skulle gøre sin pligt. Herefter hører I til på skansen.«

Det meste af mandskabet havde samlet sig nedenfor skansen. De var alle klare over, hvem der havde reddet skibet, og nu svang de huerne og råbte hurra for Herluf Trolles drenge.

Det blev en begivenhedsrig tid for de to raske drenge. De var med til flere kampe mod svenskerne, også den store kamp, hvor det svenske admiralskib sprang i luften, og ved flere lejligheder lagde de mod og omtanke for dagen.

Da sommerens togt var forbi og flåden i havn, vendte Herluf Trolle tilbage til Herlufsholm, der var festligt smykket til hans modtagelse. Lige bag ham red Ivar Lykke og Viffert Urne stolte og glade.

Fru Birgitte var forlængst underrettet om, hvordan det var gået dem, og modtog dem med stor glæde.

De blev begge dygtige sømænd, der siden tjente deres land med ære. I mange år fulgtes de ad, men tilsidst fik de hver sit skib at føre. Selv efter den tid gik de dog under navnet: Herluf Trolles drenge.

Personalia

Antikvar *Mogens Bencard* ('48), der har gjort et stort arbejde for at sikre en historisk bykerne i Ribe, anklager ifølge *Jyllands-Posten* af 2. januar 1979 Ribe byråd for at træffe dispositioner imod formålsparagraffen i lokalplanen for Ribes bykerne. Byrådet har først eksproprieret et område til vejformål, hvorefter samme område er stillet til rådighed for en virksomhed.

Den 15. februar 1979 kunne højesteretsadvokat *Poul Hjeremind* ('29) fejre 25 års jubilæum som højesteretsadvokat. — Samtidig kan *Poul Hjeremind* i år fejre 50 års jubilæum som student. — I forbindelse med *Poul Hjereminds* jubilæum som højesteretsadvokat er der blevet oprettet en ny fond

— Danmarks-Fonden — hvis årlige forventede afkast på omkring en halv million kroner påtænkes givet som støtte til børne- og ungdomsforsorg, uddannelsesmæssige formål, samt til kulturelle og videnskabelige tiltag.

På den sidste generalforsamling i A/S Hinds-gavl, der er foreningen Nordens kursusejendom, redegjorde hrs. *Poul Hjeremind* ('29) for den modernisering af Hinds-gavl, der nu er gennemført for ca. 6 mill. kroner, og blev enstemmigt genvalgt som bestyrelsens formand. — Fhv. generalkonsul *Frantz Wendt* ('26) ønskede at udtræde af bestyrelsen, og *Poul Hjeremind* takkede ham for det store arbejde, han havde udført gennem mange år for Hinds-gavl.

— Generalforsamlingen blev ledet af landsretssagfører *Poul Krüger* ('33) som dirigent.

Afdelingschef i Amtsrådsforeningen, cand. jur. *Per Gudme* ('45) kan glæde sig over at skulle tiltræde stillingen som kommunaldirektør i Grenå med virkning fra 1. maj 1979. *Per Gudme* har samtidig i *Berlingske Tidende* den 4. marts 1979 givet arbejdsmiljølovens 11-timers regel en hård medfart, idet *Gudme* mere end antyder, at den nævnte regel bør laves om. *Gudme* mener, at man uden ændringer må indstille sig på et betydeligt personalespild.

Atli Dam ('52) blev den 23. januar 1979 genvalgt for 3. gang som lagmand på Færøerne. *Atli Dam*, der er formand for socialdemokratiet på Færøerne, er i Lagtinget leder af en fire-parti koalition.

Læserne af »Børsen« har i februar 1979 haft mulighed for at

følge en læserbrevspolemik mellem cand. polit. *Hans V. Bischoff* ('50) og cand. polit., fhv. MF *Peter Brixtofte*. Emnet, som de to herrer belærte hinanden om, var Danmarks gæld til den omkringliggende verden.

Administrerende direktør, civilingeniør *Claus Aarup* ('51) er indtrådt i bestyrelsen for *Bardram Luft-Teknik A.S.*

Direktør i Handelsaktieselskabet *Hans Madsen*, korn- og foderstof-agentur, *Ib Gjersing* ('43) kunne den 1. marts 1979 fejre 25 års jubilæum i nævnte selskab. *Ib Gjersing* er medlem af bedømmelses- og valgudvalget for korn- og foderstofbranchen, og sidder iøvrigt i en række udvalg og bestyrelser.

Proprietær *Christian Carl Jørgensen* ('18) er den 7. februar 1979 afgået ved døden efter længere tids sygdom.

Dr. phil. *Jan Maegaard* ('44) beklæder i tiden fra september 1978 til sommeren 1981 et professorat i musikvidenskab ved University of California, Los Angeles.

Cand. polyt. *Iver Reedtz-Thott* ('42) har i et læserbrev i Berlingske Tidende den 4. marts 1979 udtalt sig skarpt imod planerne om bygning af et frem-skudt dige ved den sønderjyske vestkyst.

Advokat *Jens Christian Ammendrup* ('57), Frederikssund, er blevet beskikket som offentlig forsvarer ved retterne i Frederikssund og Østre Landsret.

Steen Riddervold Krabbe ('60) har for godt 2,1 mill. kr. erhvervet Hendes Majestæt Dronning Margrethes 100 tdr. land store ejendom i Stubberup Have på Møn. Hendes Majestæt købte i 1970 den nævnte ejendom af hofjægermester *C. C. B. Scavenius* ('32).

Lektor, overlæge, dr. med. *Stig Jarnum* ('44) har fået overrakt fabrikant *Ulrik Brinch* og Hustru *Marie Brinchs* legat. Legatet var på 35.000 kr.

Landsdommer *Peter Rørdam* ('46) skal forestå en disciplinær undersøgelse mod 16 reglementsansatte pædagoger ved daginstitutionerne i Skagen. Undersøgelsen iværksættes, fordi pædagogerne var med i en ulovlig strejke, som i flere uger lammede institutionerne.

S. P. Rønholt ('54) har i foråret 1979 forhandlet overenskomster mellem Danmarks Journalistforbund og Danske Dagblades Fornings Forhandlingsorganisation under Dansk Arbejdsgiverforening. Rønholt repræsenterede sidstnævnte part.

Kontorchef *P. A. Tvede* ('40) har i sin egenskab af sekretær for Københavns Kulturfond siden 1966 følt sig foranlediget til at redegøre for nævnte fonds kunstindkøb. Redegørelsen var at læse i Politiken den 20. februar 1979. Årsagen til Tvedes redegørelse var nogle kritiske artikler, forfattet af Hans Rossen.

I Tidsskriftet Skalk 1/1979 omtales den lærde *Holger Jacobæus*, der var en kendt mand i 1600-tallet. Jacobæus rejste land og rige rundt og noterede sine indtryk af de lokale seværdigheder i en liste over »Adskilligt som enhver by er berømt for«. Hans indtryk af Herlufsholm sammenfattedes således: Drankere. Tyve. Frugthave.

I Medlemsblad for Åndssvageforsorgens Personaleforbund omtales den 1. marts 1979 en rapport fra en arbejdsgruppe vedrørende overførslen af institutioner fra Åndssvageforsorgen til social- og sundhedsforvaltningen i Vestsjællands amt. Arbejdsgruppens formand er forvaltningschef i Vestsjællands amts socialforvaltning, *Niels Eckard Casen* ('54).

Nordisk Råds præsidium udsendte den 4. april 1979 et værk, der skildrer nordisk samarbejde i alle dets former gennem 25 år. Værket er forfattet af *Frantz Wendt* ('23), der var generalsekretær i Nordisk Råd fra 1950 til 1975. Værkets titel er: Nordisk Råd 1952-1978, struktur - arbejde - resultater. Værket udgives på forlaget Rosenkilde & Bagger.

Landsretssagfører *Erik Damgaard* ('17) er den 26. marts 1979 afgået ved døden.

Berlingske Tidende kunne den 19. januar 1979 meddele, at professor emeritus, dr. phil. *F. J. Billeskov Jansen* ('26) med en bevilling fra Carlsberg-Fondet på 148.000 kr. redigerer et værk, der skal vise, hvor velbegrunder det var, at Oehlenschläger fik et professorat i æstetik. - Den 11. marts 1979 fortalte Billeskov Jansen i DR om

Regnskab og status for »Den gamle overlærer's legat«

A. Beholdning pr. 1.1. 1978		kr. 59.423,00	
B. Renter - Overformynderiet:			
1.7. 1978	kr. 1.605,24		
31.12. 1978	kr. 1.569,40		
		kr. 3.174,64	
Renetr - Handelsbanken	kr. 113,13	kr. 3.287,77	
			kr. 62.710,80
A. Udbetalte legater i 1978.....		kr. 2.500,00	
B. Udgifter - Porto og copialia.....		kr. 175,00	
C. Beholdning pr. 31.12. 1978 i Overformynderiet:			
Københavns Kreditforening 13-3 à 6% p.a.	kr. 23.400,00		
Østifternes Kreditforening 16-5 à 6% p.a.	kr. 1.500,00		
Samme 16-3 à 6% p.a.	kr. 28.000,00		
Samme 16-3 à 6% p.a.	kr. 2.600,00		
Kontant	kr. 684,67		
		kr. 56.184,67	
D. Handelsbanken - konto 399765	kr. 3.851,13		
Beholdning pr. 31.12. 1978		kr. 60.035,80	
			kr. 62.710,80

København, den 13. februar 1979.

Ovennævnte regnskab har jeg revideret.

Beholdningerne er til stede.

Kaj Dorph-Petersen.

Legatet kan søges af værdige og trængende enker eller ugifte kvinder til afhjælpning af trang, dog også af værdige og trængende kvinder - ikke under 15 år - til uddannelse (ikke studentereksamen). Fortrin har enker efter og døtre af studenter fra Herlufsholm eller andre herlovianere.

Ansøgning kan sendes til legatbestyrelsen ved landsretssagfører *Jørn Thomsen*, Nr. Farimagsgade 3, 1., 1364 København K.

den danske filosof F. C. Sibbern ('1802) (1785—1872) og hans »oprør fra midten«. — Billeskov Jansen kan iøvrigt glæde sig til at blive udnævnt til æresdoktor ved universitetet i Lund den 30. maj 1979. Udnævnelsen af Billeskov Jansen og to andre danskere finder sted i mindet om laurbærkransningen for 150 år siden i Lund af Adam Oehlschläger.

Den ærefulde »Torbens Mindepokal« blev ved en højtidelighed under Fuglebjerg Badmintonklubs generalforsamling den 5. april 1979 overrakt formanden, forpagter *Eigil Schack* ('45), som gik af efter 10 år som formand.

Ifølge bladet *Tidens Skole* den 8. marts 1979 har kostskoleudvalget for de private kostskoler konstitueret sig således: A. Vestgaard, Ringe (formand), Olaf Helios, Sandalhus (næstformand), J. Ribbe, Nr. Åby (sekretær), Niels Andersen, Ringe (kasserer), Erik Ullum, Vebbestrup, og *Henning Romme* (IV'56), Horslunde (revisorer).

En dipel, *Peter Wieth-Knudsen*, vandt C-klassen ved Lyngby-Taarbæk-mesterskabet i skak for skolelever. Mesterskabet afholdtes den 17. marts 1979, og Wieth-Knudsen kunne takke for Greens boghandels ærespræmie.

Gyldendal har udsendt første bind af »Dansk Biografisk Leksikon«'s ny udgave. Værket vil komme til at indeholde biografier af 12.000 danskere, og hver artikel er signeret. Professor Erling Bjøl har haft det ærefulde hverv at forfatte biografien om tidligere ambassadør *Eyvind Bartels* ('34).

Skuespilleren *Mads-Peter Neumann* ('58) har medvirket ved opførelsen af Sten Kaalø's skuespil »Malenes drømme«, der havde premiere på Aarhus Teaters Studlø den 1. februar 1979.

Københavns Universitet markerer sit 500 års jubilæum den 1. juni 1979 med udgivelsen af et 14 bind værk med titlen »Københavns Universitet 1479—1979«. Cand. mag. *Harald Ilse* ('51) har bidraget ved udarbejdelsen af bind 4 og bind 10 om henholdsvis universitetets biblioteker og det filosofiske fakultet.

Politiken bragte den 22. februar 1979 en kommentar af Dansk lærerforeningens formand, *Sten Rasmussen* ('54), i forbindelse med de indskrænkninger, som Dansk Sprognævn som følge af bevillingsnedskæringer har måttet foretage.

Ulrik Plesner ('49), der i 1976 blev stadsarkitekt i Jerusalem, fortalte i Politiken den 16. marts 1979 om byplanlægningen i Jerusalem og om de visioner, der ligger til grund for planlægningen.

Hendes Majestæt Dronningen modtog den 23. marts 1979 fire nyudnævnte og befuldmægtigede ambassadører i tiltrædelsesaudiens. Syriens ambassadør, Abdel Karim Atassi, blev ledsaget af kammerherre, oberst *N. E. Leschly* ('25), mens ambassadøren for Sierra Leone, dr. Sahr Thomas Matturi, ledsagedes af kammerherre, hofjægermester *E. Tillisch* ('44).

Mag. art. *Jørgen Knudsen* ('44) skrev Politikens kronik den 7. marts 1979. I kronikken behandlede Jørgen Knudsen spørgsmålet om, hvad der skete efter, at amterne havde lagt deres tanker om planlægning ud til borgerne til debat. — Jørgen Knudsen var deltager i en af de TV-debatter, der bragtes efter TV-serien »Holocaust« i første uge af marts måned 1979.

Dagbladet *Aktuelt* omtalte den 16. januar 1979 de problemer, som professor, dr. med. *Mogens Andreassen* ('29) har fået som følge af nedskæringerne på Rigshospitalet. I samme forbindelse udtalte Mogens Andreassen sig om de tanker, der har været fremme om dødsklinikker. — I bladet »Kræftens Bekæmpelse« fortalte Mogens Andreassen i februar 1979 om de økonomiske resultater af Kræftforeningens arbejde i jubilæumsåret 1978. Mogens Andreassen kunne glæde sig over en pæn bruttoindtægt (ca. 16 mill.) og udtrykte håbet om en forstærket antitygeholdning i befolkningen.

Med virkning fra 16. april 1979 er Herlufsholms forstander, hofjægermester *Aage Wolff-Schneedorff* ('39) udnævnt til kammerherre.

Leif Plenov (IV'42) har i årets første måneder været i redaktionen bag flere succesfulde TV-underholdningsprogrammer. Først med serien »Fup eller Fakta«, og siden med serien »H.O.P.L.A.«, der er tilegnet de unge, der er blevet ældre.

Forfatteren *Sven Holm* ('58) har flere gange markeret sig i den skrevne presse. Således kunne han fortælle Politiken den 13. marts 1979, at han havde følt sig stavnsbundet under samarbejdet med forlaget Gyldendal, og kritiserede forlagets bogpolitik. Sven Holm fulgte kritikken op i Politiken den 16. marts 1979, men fandt dog også samtidig lejlighed til at berette om Hans Egede, om hvem Sven Holms seneste skuespil handler. — Politiken bragte den 3. april 1979 en kronik af Sven Holm. Kronikken indeholdt den festforelæsnings, som Sven Holm holdt ved 225 års jubilæumshøjtideligheden for Akademiet for de skønne Kunster.

En ven og kender af Danmark, tidl. stadsarkitekt Hans Schlyter i Sundsvall, har i Sundsvalls Tidning den 23. januar 1979 skrevet en fin og klog artikel om »Herlufsholm, klosteret som blev skole«.

Kontorchef i arbejdsministeriet, *Peter Kirstein* ('32) fremsatte i Berlingske Tidende den 1. marts 1979 oplysninger om, at arbejdsministeriet havde haft en del vanskeligheder med at finde en kontordame, uanset den høje lejlighed.

Redaktør *Sven Tito Achen* ('40) holdt den 29. januar 1979 et foredrag om Danmarks kommunale våbner. Foredraget, der blev holdt på Nationalmuseet, var arrangeret af Heraldisk Selskab. — Samtidig har Achen skrevet en afhandling om den moderne finske kommunalheraldik, og afhandlingen er tillige rigt og smukt illustreret. — Er man interesseret i tallenes symbolik, kan opmærksomheden henledes på, at Politiken fra midten af april måned 1979 over en tyve ugers periode hver søndag bringer en artikelserie af Achen om »Tallenes Symbolik«.

Lorenz Ferdinand ('40), der er formand for Dansk Ornitologisk Forening, advarede i TV-avisen den 22. oktober 1978 imod den påtænkte placering af den danske del af det kommende dige i Vadehavet, og fremhævede at det ville få alvorlige konsekvenser for fuglelivet i området, hvis diget ikke placeres nærmere ved kysten.

Dr. phil. *Ole Thyssen* og radiorådsmedlem, mag. art. *Jørgen Knudsen* ('44) har sammen skrevet en bog med titlen »Oprør på vej«. Bogen, der er udgivet af Gyldendal, er tænkt som en støttebog til en af dette års bestsellers, »Oprør fra midten«.

Det vil kunne glæde rektor *Henrik Hertig* ('33), at hans bog »Antikkens Mytologi« nu er udkommet i 7. oplag (hos Haase). Det første oplag udkom i 1958.

Bagsværd Kostskoles Elevsamfund, der i mangt og meget svarer til det, Herloviensamfundet står for, udgiver et blad, hvis medarbejdere på Grundlovsdagen rejste til Herlufsholm for at samle materiale om skolen. Resultatet blev en artikel, der indledtes med en gennemgang af Herlufsholms historiske højdepunkter, hvorefter der blev bragt et interview med rektor *Gert Olsen* ('53).

Kontorchef i arbejdsministeriet, *Per Kirstein* ('32), fremsatte den 25. juli 1978 en kritik af Dansk Arbejdsgiverforenings holdninger i Landsarbejdsnævnet. Kritikken bragtes i »Børsen«.

Tidl. amtsforvalter *Tage J. Brammer* ('18) er den 16. oktober 1978 afgået ved døden.

Peter Blanner ('66) er blevet ansat som biolog ved Nordjyllands Amtskommunes forvaltning og har som ansvarsområde bl.a. Limfjorden, hvorfor man vil kunne takke Blanner for sunde, friske rejer og østers i de kommende år.

Otto Vilhelm Kaalund ('66), der i en årrække har haft forpagtningen af Bogense Hotel, kan nu traktere sine gæster i en restaurant, det er beliggende ved Bogense havns marina.